

“Helâl bellidir; haram bellidir. İkisinin arasında ise birtakım şüpheli şeyler vardır ki insanların çoğu bunları bilmezler. Kim şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve onurunu korumuş olur.

Kim de şüpheli şeylere bulaşursa,  
harama düşmüş olur...”  
(*Müslim, Müsâkât, 107*)

“İnsanın yediği en güzel şey, kendi kazancından olandır.”  
(*Ebû Dâvûd, Büyü’ (İcâre), 77*)

“Sizden birinizin organını alıp sırtında bir bağ odun getirip satması ve böylece Allah’ın onun itibarını koruması, bir şey verip vermeyecekleri belli olmayan kimselerden dilenmesinden daha hayırlıdır.”  
(*Buhârî, Zekât, 50*)

“Hiç kimse elinin emeğinden daha hayırlı bir yiyecek asla yememiştir. Allah’ın Peygamberi Davud (a.s.) da kendi elinin emeğini yerdi.”  
(*Buhârî, Büyü, 15*)

“Kim helal lokma yer ve Sünnet çerçevesinde amel eder, insanlar da onun kötülüklerinden emin olursa o kişi cennete girer.”  
(*Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 60*)

“Ey insanlar! Allah’tan (hakkıyla) sakının ve rızkınızı güzel yoldan arayın. Hiç kimse (Allah’ın kendisine takdir ettiği) rızkı –geç de olsa- elde etmeden ölmeyecektir. Öyleyse Allah’tan (hakkıyla) sakının ve rızkınızı güzel yoldan arayın. Helâl olanı alın, haram olanı bırakın!”  
(*İbn Mâce, Ticâret, 2*)

“Güvenilir, dürüst, Müslüman tacir, kıyamet günü şehitlerle beraberdir.”  
(*İbn Mâce, Ticâret, 1*)

“Allah’ım! Ümmetim için (günün) erken vakitlerini bereketli kıl!”  
(*İbn Hanbel, I, 153*)

“Helâlinden ye ki duaların kabul olsun.”  
(*Taberânî, el-Mu’cemü’l-ıvsat, VI, 310*)

“Allah’ım acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, elden ayaktan düşmekten ve cimrilikten sana sığınırım.”  
(*Müslim, Zikir, dua, tevbe ve istiğfar, 76*)

“...Bizi aldatan, bizden değildir.”  
(*Müslim, İmân, 164*)

“Bu dünya malı göz alıcı ve tatlıdır. Kim bu mala gönül hoşluğuyla sahip olursa, kendisi için malı bereketlenir. Ama kim de hırs ve tamahla bu mala sahip olursa, tıpkı doymak bilmeyen bir kimse gibi onun için malın bereketi kaçar. Veren el, alan elden üstündür.”  
(*Buhârî, Zekât, 50*)

“...Sizden birinin ağzına toprak koyması, Allah’ın haram kıldığı bir şeyi yemesinden daha iyidir.”  
(*İbn Hanbel, II, 258*)

“Bir malı satın almak istediğin zaman, sana (istediğin mal) verilse de verilmese de almak istediğin fiyatı söyle. Bir malı satmak istediğinde, versen de vermesen de gerçek satmak istediğin fiyatı söyle.”  
(*İbn Mâce, Ticâret, 29*)

“Alışveriş yapanlar ayrılmadıkları sürece (alışverişten cayma konusunda) serbesttirler. Eğer dürüst davranırlar ve (malın durumunu) açıkça söylerlerse, alışveriş bereketlenir. Fakat durumu gizler ve yalan söylerlerse, alışverişin bereketi gider.”  
(*Ebû Dâvûd, Büyü’, 51*)

“Helâl kazançtan bir hurma tanesi tasadduk edenin sadakasını Allah kabul eder ve sizden birinizin tayını veya dişi deve yavrusunu büyüttüğü gibi büyütür. Öyle ki o (sadaka), dağ kadar hatta daha büyük olur.”  
(*Müslim, Zekât, 64*)

“Allah ancak abdestli olarak (kılınan) namazı kabul eder. Ve kamu malından aşırılıp verilen sadakayı da kabul etmez.”  
(*İbn Mâce, Tahâret, 2*)

“(Meşru) bir işten (helâl rızık) kazanan kimse o işe devam etsin.”  
(*İbn Mâce, Ticâret, 4*)

“Onurlu olmak isteyen Allah onurlu kılar. Kimseye muhtaç olmak istemeyeni Allah (c.c.) o ihtiyaçtan kurtarır.”  
(*Buhârî, Zekât, 18*)

“Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir. Müslümanın, kusurlu bir malı, kusurunu açıklamadan din kardeşine satması helâl olmaz.”  
(İbn Mâce, Ticâret, 45)

“Her ümmetin bir imtihanı vardır. Benim ümmetimin imtihanı da mal ileidir.”  
(Tirmizî, Zühd, 26)

“Servetini arttırmak için insanlara el açan istediği az ya da çok olsun, gerçekte kor ateş dilenir.”  
(Müslim, Zekât, 105)

“Kim başkalarından bir şey dilenmeyeceğini bana garanti ederse, ben de ona cenneti garanti ederim.”  
(Ebû Dâvûd, Zekât, 27)

“...Birbirinizin pazarlığı üzerine pazarlık yapmayın ve müşteri kızıştırmayın!”  
(Buhârî, Büyü’, 64)

“Hediyeyi, hediye olduğu sürece alın. Borç karşılığında bir rüşvete dönüşünce onu sakın almayın!”  
(Taberânî, el-Mu’cemü’s-sağîr, II, 42)

“Resûlullah (s.a.s.) faizi yiyene, yedirene, yazana ve bunun iki şahidine lânet etti ve ‘hepsi (günahta) eşittir.’ buyurdu.”  
(Müslim, Mûsâkât, 106)

“Faiz yoluyla mal çoğaltan hiç kimse yoktur ki sonunda durumu (malında) azalmaya dönüşmesin.”  
(İbn Mâce, Ticârât, 58)

“Allah’ın lâneti, rüşvet verenin ve rüşvet alanın üzerinedir.”  
(İbn Mâce, Ahkâm, 2)

“Kim hakkı olmadığı hâlde bir karış yeri alırsa, Allah kıyamet günü yedi kat yeri onun boynuna dolar.”  
(Müslim, Mûsâkât, 141)

“Hz. Peygamber’e, “En faziletli kazanç hangisidir?” diye sorulduğunda O, “Helâl / Makbûl bir alış veriş ve kişinin el emeğiyle kazandığıdır.” diyerek cevap vermiştir.”  
(İbn Hanbel, III, 467)

“Kimi bir işte görevlendirip (yaptığı işin karşılığı olarak) bir ücret verdiğimizde, onun bu ücret dışında alacağı her şey (kamuya) hainliktir.”  
(Ebû Dâvûd, Harâc, 9-10)

“Kayıp bir hayvanı duyurmadan sürüsüne katan, gerçekte kendisi yolunu kaybetmiştir.”  
(Müslim, Lukata, 12)

“Allah bir topluma bir şeyi yemeyi haram kıldığında, onlara bedelini de haram kılar.”  
(Ebû Dâvûd, Büyü’, 64)

“Mümin, alın teriyle ölür.”  
(Tirmizî, Cenâiz, 10)

“Resûlullah (s.a.s.) içki konusunda şu on sınıf kimseye lanet etti: (İçki yapmak için) meyveyi sıkın ve sıktıran, içkiyi içen, taşıyan, taşıtan, dağıtan, satan, parasını yiyen, satın alan ve aldırın.”  
(Tirmizî, Büyü’, 59)

“(İnsanı) helak eden şu yedi şeyden kaçının...: Allah’a şirk koşmak, büyü yapmak, Allah’ın haram kıldığı bir canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak, ve suçsuz ve namuslu mümin kadınlara iftirada bulunmak.”  
(Buhârî, Vesâyâ, 23; Müslim, İman, 145)

“Sizden kimi bir işte görevlendirirsek ve o da bizden bir iğneyi yahut daha küçük bir şeyi gizlerse, bu kamu malına ihanet olur ve kıyamet günü onu (kendi elleriyle) getirir.”  
(Müslim, İmâre, 30)

“Bir dinarı iki dinar karşılığında, bir dirhemi iki dirhem karşılığında satmayın!”  
(Müslim, Mûsâkât, 78)

“Yalanı ve yalanla iş yapmayı terk etmeyenin yemeyi içmeyi bırakmasına Allah’ın ihtiyacı yoktur!”  
(Buhârî, Savm, 8)

“Allah’ım! Bana helal rızıklarından nasip ederek haramlarından koru! Lütfunla beni senden başkasına muhtaç etme.”  
(Tirmizî, Deavât, 110)